

добри. Ако не послушашъ, ние ще те накажемъ, ще те изгонимъ.

Нѣкои отъ враговетъ му се толкова налютиха, че се приближиха и искаха да го ударятъ.

Мждриятъ Константинъ ги изгледа съ блага усмивка. Той рече:

— Недейте мисли и говори така. Славянскитѣ букви и книги сж сжщо дадени отъ Бога и добри, както сж староеврейскитѣ, гръцкитѣ и латинскитѣ. Въ старо време, наистина, не е имало славянски букви и книги, но то е било затова, че тогава славянскитѣ народи сж живѣли далече, въ гори и блатата, не сж били познати. Ала славянитѣ се изселиха отъ старитѣ си селища и се приближиха до насъ. Славянскитѣ народи сж много и голѣми. Тѣ заеха всички земи въ Балканския полуостровъ, земитѣ по долни, срѣдни и горни Дунавъ, по Сава и Драва, земитѣ въ Чехия, Моравия, Полша и Русия. Сега всички тия народи желаятъ да приематъ християнската вѣра. Е, какъ да имъ се разправи за Исуса Христа, ако не имъ се приказва на тѣхния роденъ езикъ? А тѣ иматъ хубавъ и богатъ съ думи езикъ. И затова азъ измислихъ нови букви за тѣхнитѣ думи, написахъ имъ и книги, та когато четатъ, всичко да разбиратъ.

Единъ младъ латински калугеръ се изпрѣчи предъ лицето на Константина и изкрѣска:

— Ти нѣмашъ право да измисляшъ нови букви, нито да пишешъ нѣкакви книги! На славянскитѣ народи ти трѣбва да говоришъ по латински езикъ и да ги учишъ да четатъ и пишатъ по латински или гръцки книги. Ние, какъ ходимъ въ Испания, Галия, Англия, Белгия, Германия и т. н. и на всички народи говоримъ по латински езикъ, па ги учимъ да